

Глібко Василь Миколайович,
*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри криміналістики,
Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого,
Україна, м. Харків*

УДК 343.712.1:343.98.067

ОСОБЛИВОСТІ РОЗСЛІДУВАННЯ ГРАБЕЖІВ І РОЗБІЙНИХ НАПАДІВ

У статті розглянуто питання, пов'язані з особливостями розслідування грабежів і розбійних нападів. Звернено увагу на основні правові документи, які регламентують розслідування цих злочинів. Визначено основні слідчі дії, які необхідно провести на першому етапі розслідування вказаних злочинів.

Ключові слова: грабіж; розбійний напад; правові документи; тілесні пошкодження; розслідування злочинів.

Глібо В. Н., кандидат юридических наук, доцент, доцент кафедри криміналістики, Національний юридический університет імені Ярослава Мудрого, Україна, г. Харків.

Особенности расследования грабежей и разбойных нападений

Рассмотрены вопросы, связанные с особенностями расследования грабежей и разбойных нападений. Обращено внимание на основные правовые документы, которые регламентируют расследование этих преступлений. Определены следственные действия, которые необходимо провести на первом этапе расследования данных преступлений.

Ключевые слова: грабеж; разбойное нападение; правовые документы; телесные повреждения; расследование преступлений.

Постановка проблеми. У сучасному світі власність виступає матеріальною основою і слугує засобом задоволення матеріальних і духовних потреб населення, а тому потребує надійного захисту від злочинних посягань. Саме тому в ст. 3 Конституції України наголошено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1].

Розбійні напади та грабежі відносяться до числа найбільш небезпечних злочинів, за допомогою яких злочинці посягають не тільки на життя та здоров'я людини, але й на матеріальні цінності.

Актуальність теми статті полягає в тому, що різке зростання розбійних нападів і грабежів зумовлює необхідність удосконалення методів розслідування цих злочинів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Особливості розслідування певної категорії злочинів у деяких джерелах криміналістики отримали назву «криміналістична характеристика злочинів». Уперше таке визначення було запропоновано О. Н. Колесніченком [2]. У різних наукових публікаціях з даної проблематики сутність криміналістичної характеристики злочинів виражається неоднозначно, а в деяких з них – недостатньо повно і точно.

Проблемою особливостей у дослідженні теоретичних проблем розслідування розбійних нападів і грабежів займалися вчені-криміналісти Ю. П. Аленін, Л. І. Аркуша, В. Д. Басай, В. П. Бахін, В. Д. Берна, Р. С. Белкін, В. А. Журавель, М. В. Капустіна, В. О. Коновалова, В. С. Кузьмічов, М. В. Салтевський, В. Ю. Шепітько, М. Є. Шумило та ін.

Як відомо, розслідування будь-яких злочинів має ґрунтуватися на слідчій практиці, що має у своїй основі поєднання криміналістичних рекомендацій і наукових знань. Наукові напрацювання, що існують на сьогоднішній день, розкривають значну кількість питань з даної проблематики. При цьому, з огляду на проблеми, які виникають в Україні, дослідження особливостей розслідування грабежів та розбійних нападів залишається доволі актуальним.

Метою статті є дослідження теоретичних і практичних проблем, пов'язаних з особливостями розслідування грабежів та розбійних нападів.

Виклад основного матеріалу. Розслідування зазначених злочинів залежить від обставин, які були на момент їх скоєння, а саме: місце злочину чи його скоєння, предмет посягання, спосіб посягання, спосіб заволодіння

майном, або грошовими коштами, наявність злочинної групи, особливості характеристики злочину. При цьому важливе місце належить способу заволодіння майном або грошовими коштами, який характеризується насамперед тим, що злочинці при скоєнні цих злочинів часто завдають тяжких тілесних ушкоджень або ж доходять до вбивства своєї жертви. Особливо це виявляється при скоєнні злочинів з метою заволодіння грошовими коштами (наприклад, напад на інкасаторів, касирів та ін.).

Ці злочини також характеризуються тим, що злочинці, як правило, швидко зникають з місця злочину, використовуючи при цьому будь-який транспортний засіб. Останнім часом набули поширення крадіжки та грабежі біля продуктових магазинів. У цих випадках важливим є свідчення потерпілої особи або свідків події, які були безпосередніми учасниками під час скоєння злочину або його очевидцями. Отже, далеко не завжди, особливо в умовах міста, на вулицях, у під'їздах, транспорті залишаються сліди скоєння злочинів. У цих випадках набуває першочергового значення організація пошуку злочинця за його особливими ознаками. Збирання доказів, які характеризують скоєння цих злочинів, у багатьох випадках залежить від знання обставин, що підлягають доказуванню.

До числа таких обставин можна віднести: місце, час, умови скоєння злочину, спосіб, тобто способи насилля, які використовував злочинець, та технічні засоби, що він використовував. Ця інформація може вказувати на характерні особливості злочинця, його спеціальність, можливе місце праці та ін. Наявність такої інформації має важливе значення для розшуку злочинця.

Для встановлення цих даних необхідно визначити:

- де, коли і у кого були придбані вогнепальна зброя або інші знаряддя та інструменти злочину;
- де, коли, скільки разів і з якою метою була використана вогнепальна зброя та наслідки її використання;
- кількість технічних або інших засобів, що були використані для скоєння злочину;
- номер, марка та вид автотранспортних та інших технічних засобів, якщо вони були використані в процесі злочину.

В процесі встановлення доказів слід також з'ясувати:

- хто скоїв злочин, кількість злочинців та їх характерні особливості;
- наявність договору між злочинцями, роль кожного під час скоєння злочину;
- мотив та методи скоєння злочину;
- яке майно було вилучено злочинцями та їх індивідуальні особливості, кількість одиниць та ін.;
- особа, відносно якої скоєно злочин, характер тілесних ушкоджень, якщо такі їй завдані;
- які дії вчиняв злочинець для приховування злочину й майна, яким він заволодів;

- у кого знаходиться вилучене майно;
- які дії були виконані для полегшення злочину.

Всі ці особливості мають велике значення для розслідування в досудовому порядку і в подальшому для судового розгляду справ про грабежі та розбійні напади.

Отже, ст. 186 КК України передбачає кримінальну відповідальність за грабіж – це відкрите викрадення чужого майна, поєднаний з насильством, яке не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого або з погрозою застосування такого насильства, або вчинений повторно, або за попередньою змовою групою осіб, поєднаний з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище, або що завдав значної шкоди потерпілому, вчинений у великих або особливо великих розмірах, або організованою групою [3].

Поняття «розбій» закріплено в ст. 187 КК України, де під ним розуміється напад з метою заволодіння чужим майном, поєднаний з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я особи, яка зазнала нападу або з погрозою застосування такого насильства. Дана стаття також передбачає відповідальність за розбій, вчинений за попередньою змовою групою осіб або особою, яка раніше вчинила розбій або бандитизм, поєднаний з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище, спрямований на заволодіння майном у великих чи особливо великих розмірах, або вчинений організованою групою, чи поєднаний із заподіянням тяжких тілесних ушкоджень.

Слід наголосити, що даним злочинам, а саме грабежу та розбою характерні притаманні тільки їм властивості та ознаки, які їх відрізняють від інших злочинів. Склади цих злочинів із криміналістичної точки зору мають багато загального, що дозволяє дати їхню узагальнену характеристику.

Так, у постанові Пленуму Верховного Суду України від 06.11.2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності» при відмежуванні кваліфікованого грабежу від розбою зазначається, що під погрозою «насильством, що не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого при грабежі, слід розуміти умисне заподіяння легкого тілесного ушкодження, що не спричинило короточасного розладу здоров'я або незначної втрати працездатності, а також вчинення інших насильницьких дій (завдання удару, побоїв, незаконне позбавлення волі) за умови, що вони не були небезпечними для життя чи здоров'я в момент заподіяння» (п. 5), а у п. 9 зазначено, що «небезпечне для життя чи здоров'я насильство – це умисне заподіяння потерпілому легкого тілесного ушкодження, що спричинило короточасний розлад здоров'я або незначну втрату працездатності, середньої тяжкості або тяжке тілесне ушкодження, а також інші насильницькі дії, які не призвели до вказаних наслідків, але були небезпечними для життя чи здоров'я в момент їх вчинення. До них слід відносити, зокрема, і насильство, що призвело до втрати свідомості чи мало характер мордування, придушення за шию, скидання з висоти, застосування електроструму, зброї, спеціальних знарядь тощо» [4].

Поєднує їх відкритий спосіб викрадення майна, застосування насильства чи погрози насильством (різного ступеня небезпеки для грабежу і розбою), а також низка інших обтяжуючих відповідальність обставин (незаконне проникненням у житло чи інше сховище, неодноразово, зроблене групою осіб по попередній змові та ін.). При цьому грабіж складається не тільки з вилучення предмета розкрадання, але й з повернення цього предмета з корисливою метою на користь винного чи інших осіб. Тобто грабіж, як будь-яке розкрадання, не може мати місця без спрямованості на збагачення винного або інших осіб, а тому предметом грабежу можуть бути лише такі рухомі речі, які слугують засобом досягнення корисливої мети збагачення. З огляду на це можна погодитися з В. О. Владимировим і В. І. Холостовим, які стверджують, що предметом посягання при вчиненні грабежу можуть визнаватися лише такі матеріальні речі, які мають споживчу та мінову (ринкову) вартість [5, с. 23].

Відмінною рисою грабежу є така обтяжуюча обставина як застосування зброї чи предметів, що були використані як зброя. Крім того, характерною рисою осіб, які їх скоюють, є цинізм, зухвалий і, часом, нахабний характер поведінки злочинця. Характерно і те, що ці злочини вчиняються як в присутності очевидців, так і в людяних місцях. За таких обставин важливе значення має мета злочинців під час скоєння злочину. Як правило, злочинці розраховують, що очевидці та свідки злочину не будуть перешкоджати їх діям. Тому ці злочини мають певні ознаки, що дають можливість їх характеризувати й визначити їх певну специфіку. Перш за все, грабежі та розбої носять одномоментний і зухвалий характер, тому і способи вчинення вказаних злочинів є різноманітними. Спосіб заволодіння, приховування та збут майна або грошових коштів є основними складовими даних злочинів. Залежно від характерних особливостей – конкретної обстановки, наявності очевидців, певного майна тощо – злочинці вибирають і спосіб скоєння злочину.

Початковий етап розслідування цих злочинів залежить від даних, які є основою для порушення кримінального провадження та пред'явлення підозри:

- заява потерпілого про злочин;
- повідомлення працівників підприємства;
- заяви свідків та очевидців;
- затримання осіб, які вчинили злочин;
- повідомлення осіб, які вчинили злочин, про характер його вчинення та особливості;
- інші джерела.

Важливим є також наявність даних про характер та обставини злочину. Тому на цьому етапі розслідування необхідно ретельно з'ясувати спосіб скоєного злочину, час його скоєння, кількість вилученого майна та ін. З урахуванням зібраних даних слідчий приймає певні рішення про початок розслідування. У разі, коли таких даних недостатньо, проводиться попередня перевірка, в процесі якої необхідно звернути увагу на індивідуальні ознаки злочину та характерні особливості злочинців. До них можуть бути віднесені:

- місця спостереження за жертвою (сліди на місці події, сліди взуття, недопалки та ін.);
- кількість осіб, які брали участь у скоєнні злочину;
- характерні особливості підготовки до скоєного злочину (розподіл обов'язків);
- об'єкт посягання (майно, грошові кошти, напад на квартиру, людину, інше майно);
- спосіб зникнення з місця події (наявність слідів, яким майном заволоділи);
- спосіб приховування майна, яким заволоділи злочинці під час нападу;
- способи зникнення з місця події (конкретно відносно кожної особи);
- перевірка осіб, які раніше скоїли аналогічні злочини;
- умови, які сприяли вчиненню злочину.

Таким чином, ці злочини характеризуються слідчою ситуацією та відповідними обставинами. Все це дає можливість розробити основні напрямки попереднього слідства, тобто дозволяє визначити комплекс слідчих й оперативних дій.

На стадії перевірочних дій і на початковому етапі розслідування велике значення має огляд місця події. Під час проведення огляду місця події можна отримати інформацію про злочин і кількість злочинців. Як правило, грабіж і розбійний напад частіше здійснюються групою осіб з використанням різних видів сучасної вогнепальної зброї, а також інших технічних засобів та інструментів. Останнім часом почастишали випадки скоєння злочинів з використанням зброї, чому також сприяє політична обстановка в Україні. Крім того, під час огляду місця події важливим є встановлення місця спостереження за місцем злочину. Ці ознаки виявляються за допомогою слідів, що були залишені злочинцями на місці події. Так, прийнявши рішення про напад на касира чи інкасатора, злочинці ретельно розробляють план скоєння злочину. Вони ведуть спостереження за цими особами й, як правило, залишають певні сліди, які дають можливість встановити в подальшому осіб, які вчинили злочин. Це можуть бути сліди взуття, обривки паперу, недопалки, пачки від цигарок, характерні особливості огляду та ін. Крім того, злочинці з метою скоєння злочину визначають шляхи пересування касирів чи інкасаторів, з'ясовують дані про наявність охорони, планують можливість відступу з місця події, визначають найбільш придатні місця для скоєння злочину, а також місця для сховища майна та коштів, якими мають намір заволодіти.

Крім того, в даній ситуації певні особливості має й допит потерпілого. Як правило, потерпілими є особи, які несуть матеріальну відповідальність за державне майно. Це працівники кас, операційних кас, інкасатори, працівники банків та ін. Характерно, що з метою заволодіння грошима чи майном злочинці використовують фізичне або психологічне насильство. Як правило, ці дії супроводжуються зухвалими вчинками, погрозами, в тому числі погрозами застосування вогнепальної зброї чи інших знарядь. Тому при підготовці до

допиту потерпілого слід враховувати його психологічний стан, а також те, що ці злочини скоюються у короткий проміжок часу. Під час допиту потерпілого слідчий має звернути особливу увагу на фізичний стан останнього в момент скоєння злочину, його стан здоров'я та сімейні обставини. Важливо також враховувати час і місце скоєння злочину, освітлення, шляхи переміщення потерпілого, його індивідуальні особливості. Особливу увагу слід звернути на індивідуальні особливості злочинця, його зріст, наявність фізичних вад, особливості зовнішнього вигляду, колір та фасон одягу, які знаряддя були використані під час нападу. Що стосується самого потерпілого, то необхідно з'ясувати, чи може він відтворити обстановку, в якій він опинився. Слід також встановити не лише час скоєного злочину, а й саму поведінку потерпілого на місці події, наявність слідів злочину на тілі та одязі останнього. В цих випадках слідчому необхідно виявляти особливу делікатність і повагу до потерпілої особи. Крім того, слід встановити наявність матеріальних цінностей на час скоєння злочину, їх кількість, характерні особливості.

Допит свідків також має свої особливості. Як правило, свідками можуть бути працівники підприємства, родичі, сторонні особи, які з тих чи інших причин знаходилися на місці події. Тому в даному випадку слідчому необхідно ретельно підготуватися до допиту, розробити його план, заздалегідь обдумати всі питання, які слід поставити під час допиту, при цьому не виключати можливості того, що окремі свідки можуть перебувати у зговорі зі злочинцями. Отже, свідки можуть повідомити певну цінну інформацію з приводу скоєного злочину, а саме вказати час та місце події, кількість злочинців, їх індивідуальні особливості, які технічні засоби та знаряддя злочину вони використовували, хто мав інформацію про матеріальні цінності та грошові кошти. Всі ці дані дозволять використати їх як докази під час досудового розслідування і в суді. Ретельно зібрана інформація надасть можливість слідчому організувати своєчасне затримання злочинців і виявити матеріальні цінності.

Важливим, на наш погляд, є перевірка показань на місці злочину. Особа, яка вчинила напад, добре обізнана з елементами злочину. Вона може вказати на спосіб вчинення злочину, місце спостереження за потерпілим, кількість злочинців, наявність матеріальних цінностей, місця реалізації та приховування матеріальних цінностей.

Як вказано вище, свідки та інші особи можуть перебувати у залежності від злочинців, тому важливим є викриття інсценування скоєного злочину. Таку інформацію можна отримати під час огляду місця події та проведення інших перевірочних і слідчих дій. Це детальний аналіз наявних документів судово-медичного обстеження, допиту осіб, що були задіяні в результаті злочину, та ін. Під час розгляду справ про грабіж або розбійний напад виникає необхідність у пред'явленні для впізнання осіб, які вчинили злочин, а також вилучених матеріальних цінностей чи грошових коштів. Також під час проведення цієї слідчої дії необхідно враховувати рекомендації кримінально-процесуального законодавства, кримінального кодексу та криміналістики. Це означає, що зло-

чинці після визнання можуть надати слідчому інформацію про скоєння злочину. Крім судово-медичної експертизи при досудовому розслідуванні справ за скоєння злочинів, передбачених статтями 186, 187 КК України, слідчим можуть призначатися біологічна, товарознавча, автотехнічна, трасологічна та інші види експертиз з метою встановлення конкретних обставин злочину.

Важливою умовою боротьби зі злочинністю даної категорії є проведення ефективних профілактичних дій, основною вимогою яких є повне та ефективне виявлення умов і причин, що сприяли вчиненню злочину.

Так, ст. 214 КПК України передбачено, що слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань і розпочати розслідування. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування. Досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення затверджуються Генеральною прокуратурою України за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України, Національним антикорупційним бюро України, органом, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства.

Крім того, ст. 223 КПК України закріплює, що слідчі (розшукові) дії є діями, спрямованими на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні. Підставами для проведення слідчої (розшукової) дії є наявність достатніх відомостей, що вказують на можливість досягнення її мети. Слідчий, прокурор вживає належних заходів для забезпечення присутності під час проведення слідчої (розшукової) дії осіб, чії права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені. Перед проведенням слідчої (розшукової) дії особам, які беруть у ній участь, роз'яснюються їх права та обов'язки, передбачені КПК України, а також відповідальність, встановлена законом [6].

Висновки. Таким чином, встановлення умов та причин здійснення грабежів та розбійних нападів є однією зі складових частин процесу розслідування. Більшість цих обставин можна встановити при допиті потерпілого та свідків (ст.ст. 224–226 КПК України), при огляді місця події (ст. 237 КПК України), допиті обвинувачених та інших дій. На жаль, деякі працівники органів досудового розслідування недооцінюють значення цих слідчих дій, що призводить в подальшому до неповноти досудового розслідування та неналежного збору інформації з приводу скоєних злочинів.

Для успішного розслідування розбійних нападів та грабежів необхідно використовувати всі можливості одержання необхідної інформації, її обробку та реалізацію з урахуванням норм діючого законодавства та особливостей, передбачених як криміналістикою, так і іншими точними юридичними науками.

Список літератури:

1. Конституція України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>
2. Аверьянова Т. В. Криміналістика / Т. В. Аверьянова, Р. С. Белкин, Ю. Г. Корухов, Е. Р. Россинская ; под ред. Р. С. Белкина. – Москва : Норма-Инфра-М, 2000. – 990 с.
3. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001р. №2341-III // Відом. Верхов. Ради України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.
4. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 06.11.2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності» [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0010700-09>.
5. Владимиров В. А. Ответственность за грабеж и личность грабителя / В. А. Владимиров, В. И. Холостов. – Москва, 1976. – 256 с.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI // Відом. Верхов. Ради України. – 2013. – № 9-10, № 11-12, № 13. – Ст. 88.

References:

1. Konstytutsiya Ukrayiny [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu : <http://zakon.rada.gov.ua> [in Ukrainian].
2. Aver'yanova, T. V. Kryminalistyka / T. V. Aver'yanova, R. S. Belkyn, Yu. H. Korukhov, E. R. Rossynskaya ; pod red. R. S. Belkyna. – Moskva : Norma-Ynfra-M, 2000. – 990 s. [in Russian].
3. Kryminal'nyy kodeks Ukrayiny vid 05.04.2001r. № 2341-III // Vidom. Verkhov. Rady Ukrayiny. – 2001. – № 25-26. – St. 131. [in Ukrainian].
4. Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrayiny vid 06.11.2009 r. № 10 «Pro sudovu praktyku u spravakh pro zlochyny proty vlasnosti» [Elektronnyy resurs] // Verkhovna Rada Ukrayiny. – Rezhym dostupu : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0010700-09>. [in Ukrainian].
5. Vladymyrov, V. A. Otvetstvennost' za hrabezh y lychnost' hrabytelya / V. A. Vladymyrov, V. Y. Kholostov. – Moskva, 1976. – 256 s. [in Russian].
6. Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrayiny vid 13.04.2012 r. № 4651-VI // Vidom. Verkhov. Rady Ukrayiny. – 2013. – № 9-10, № 11-12, № 13. – St. 88. [in Ukrainian].

Hlibko V. M., Candidate of Legal Sciences, assistant professor, assistant professor of the Department of Criminalistics, Yaroslav Mudryi National Law University, Ukraine, Kharkiv.

Feature of investigation of robberies and armed assaults

In today's world property is the material basis and a means to meet the material and spiritual needs of the population, so it needs protection against criminal attacks.

Robbery and robbery are among the most serious crimes in which criminals infringe not only on human life and health, but also on wealth.

Actuality is that the sharp increase in robberies and looting in need of improvement and continuous improvement of methods of investigating these crimes.

The problem features in the study of theoretical problems of investigating robberies and robberies involved scientists, criminologists, Y.P. Alenin, L.I. Arkusha, V.D. Basay, V.P. Bahin, V.D. Berna, R.S. Belkin, V.A. Zhuravel, V.A. Konovalova, M.V. Saltevskiy, V.Y. Shepitko.

The investigation of these crimes depends on circumstances which were at the time of their commission. This is a crime scene, or his commission, the subject of attack, attack method, a way of obtaining property or cash, the presence of criminal groups, especially the characteristics of the crime.

Looting and robbery are specific inherent properties and characteristics that distinguish them from other crimes. Starting from these crimes forensic point of view have much in common that allows them to give a generalized description. The investigation of robberies and armed assaults characterized investigating the situation and circumstances that characterize them. This makes it possible to develop the main directions of the preliminary investigation, that is, to determine a set of investigative actions and operational activities.

Thus, establishing the conditions and reasons for the implementation of looting and robbery is one of the components of the investigative process. Most of these conditions can be set when questioning victims and witnesses (c. 224-226 Code of Ukraine), during the inspection of the scene (art. 237 Code of Ukraine), questioning of defendants and other actions. Unfortunately, some employees of pre-trial investigation underestimate the importance of these investigations, which results in the future to incomplete pre-trial investigation and the improper collection of information about the crimes committed. The successful investigation of robberies and looting must use every opportunity to obtain the necessary information, its processing and implementation of the norms of current legislation and features provided as criminology and other precise legal sciences.

Keywords: burglary; robbery; legal documents; injury; investigation of crimes.

Надійшла до редколегії 11.03.2016 р.